

Tämä sivu on konekäännetty [\[Linkki\]](#). Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonumukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [\[Linkki\]](#).

Päätös asiassa 255/2009/JF - Ongelmat kansalaisjärjestölle aiheutuvien nuoriso-ohjelmahankkeeseen liittyvien kustannusten korvaamisessa

Päätös

Kanteluasia 255/2009/JF - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 19/03/2009 - Päätökset, pvm 19/05/2010

Kantelija, Tanskassa sijaitseva kansalaisjärjestö järjesti nuorille kaksiviikkoisen seminaarin vähemmistöjen integroinnista ja EU:n laajenemisesta. Seminaari sai tukea komission nuoriso-ohjelmalta. Seminaarin lopussa koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto (EACEA), joka hallinnoi *Leonardo-*, *Socrates-* ja nuoriso-ohjelma-avustuksia, pyysi kantelijalta yhteensä 2 364 EUR korvausta seminaarikuluista. Kantelija ei ollut samaa mieltä perinnästä ja pyysi apua oikeusasiamieheltä.

Kantelun perusteellisen tarkastelun jälkeen oikeusasiamies päätti käynnistää tutkimuksen. EACEA tarkisti tietonsa uudelleen totesi, että nuorten mukana seuraaviin järjestäjiin liittyvät kulut – joita se ei alun perin pitänyt tukikelpoisina – olivat itse asiassa sovellettavien sääntöjen mukaan tukikelpoisia. Näin ollen EACEA perui 2 364 EUR korvausvaatimuksensa ja katsoi asian olevan loppuun käsitelty.

Oikeusasiamiehen tutkimus paljasti kuitenkin myös kantelijan tekemän selvän virheen täyttäessään tukihakemusta nuoriso-ohjelmaa varten. Se oli antanut väärän luvun osanottajien matkakustannuksista. Siten kantelijalle ei ollut maksettu oikeaa summaa näistä kuluista. Sen tosiasian valossa, että EACEAn huomio kiinnittyi tuolloin asianmukaisesti tähän virheeseen, oikeusasiamies katsoi, että olisi epäoikeudenmukaista ja kohtuutonta olla korvaamatta kantelijalle todellisia kyseisessä tilanteessa aiheutuneita kustannuksia. Siten hän ehdotti sovintoratkaisuna, että EACEA voisi harkita seminaarin osanottajien todellisten matkakulujen maksamista.

EACEA hyväksyi ehdotuksen ja maksoi kantelijalle yhteensä 2 722,03 EUR. Oikeusasiamies oli

tyytyväinen EACEAn aloitteellisuuteen ja päätti tapauksen käsittelyn.

KANTELUN TAUSTA

1. Marraskuussa 2002 Tanskan kansalaisjärjestöjen järjestö *Association for Community Colleges* [1] , jäljempänä 'kantelija', haki nuoriso-ohjelman avustusta Sokrates-, Leonardo- ja nuorisoalan teknisen avun toimistolta (TAO), jäljempänä 'komissio' [2] . Nuoriso-ohjelman matkakuluja koskevissa rahoitussäännöissä edellytetään, että yhteisö rahoittaa 70 prosenttia tällaisista kustannuksista.

2. Kantelijan *Transylvania Community College 2003 -nimiseen* hankkeeseen osallistui yli 50 nuorta ja nuorisotyöntekijää 11 Euroopan maasta, jotka osallistuivat kahden viikon mittaisiin keskusteluihin Keski- ja Itä-Euroopan vähemmistöjen yhdentymisestä ja EU:n laajentumispoliitikasta. Hankkeen matkakulut olivat yhteensä 13750 euroa. Nuoriso-ohjelman avustuksen mukaisesti komissio kattaisi 70 prosenttia näistä menoista, mikä vastaa 9500 euroa. Hakemusta täyttäessään kantelija ilmoitti kuitenkin virheellisesti tämän viimeksi mainitun luvun hankkeen kokonaismatkoiksi. Näin ollen jälkimmäiseen määrään sovellettiin 70 prosentin yhteisön rahoitusta, ja komissio kattaisi vain 6650 euroa niihin liittyvistä matkakustannuksista.

3. Hyväksyttyään hankkeen komissio lähetti heinäkuussa 2003 kantelijalle rahoitussopimuksen, joka koski 24350 euron suuruista nuoriso-ohjelman avustusta, jäljempänä 'sopimus'. Sopimuksessa ilmoitettiin matkakulujen kokonaismääräksi 9500 euroa.

4. Kantelija allekirjoitti sopimuksen 9 päivänä heinäkuuta 2003 ja lähetti sen takaisin komissiolle. Sopimuksen liitteenä olevassa kirjeessä kantelija kiinnitti kuitenkin komission huomion siihen, että "[se] oli *hakenut 9500 euron suuruista summaa, joka kattaisi 70 prosenttia matkakustannuksista (kokonaiskustannukset ovat 13.750 euroa)*. [Komission] *ehdottama talousarvio on kuitenkin pienentänyt määrää vielä kerran (0,70 x 9500 euroa = 6650 euroa)*. *"kantelija pyysi edellä esitetyn perusteella komissiota harkitsemaan uudelleen kyseisiä määriä.*

5. Komissio allekirjoitti ja hyväksyi sopimuksen 21. heinäkuuta 2003.

6. Kantelija toteutti hankkeen 3.–16. elokuuta 2003 välisenä aikana. Kyseisenä ajanjaksona eli 7.8.2003 komissio maksoi sille ensimmäisen, 19480 euron suuruisen erän.

7. Vuoden 2004 alussa kantelija toimitti hanketta koskevan loppuraporttinsa, jossa se yksilöi 13817 euroa aiheutuneista matkakuluista.

8. Kantelija lähetti 6 päivänä heinäkuuta 2004 komissiolle kirjeen, jossa se ilmaisi huolensa matkakustannuksiin liittyvästä mahdollisesta väärinkäsityksestä. Komissio maksoi kantelijalle 6650 euroa hankkeen matkakustannuksista. Sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä kantelija oli kuitenkin ilmoittanut komissiolle, että 70 prosenttia sen matkakustannuksista oli 9500 euroa. Näin ollen oli ilmeistä, että komissio oli tehnyt virheen hyväksyessään 9500 euron talousarvion,

joka vastaa 100:aa prosenttia matkakuluista. Vaikka se totesi tämän virheen ennen sopimuksen allekirjoittamista, kantelija ei aloittanut asiasta keskusteluja komission kanssa ja allekirjoittanut sopimuksen, koska tuolloin hanke oli alkamassa. Kantelijalla oli ajallinen paine, eikä hänellä ollut muuta mahdollisuutta kuin allekirjoittaa sopimus sellaisenaan. Lisäksi komissio määritteli 23 päivänä heinäkuuta 2003 edellä mainitun ongelman pelkäksi ”*teknisyydeksi*”. Edellä esitetyn perusteella kantelija pyysi komissiota korjaamaan tämän virheen ja maksamaan sille 2850 euroa jäljellä olevista matkakuluista lopullisessa erässä.

9. Komissio maksoi tuen loppuosan kokonaisuudessaan kantelijalle 15 päivänä heinäkuuta 2004 ja päätti hankkeen 27.7.2004.

10. Komissio vastasi 28 päivänä heinäkuuta 2004 kantelijan 6 päivänä heinäkuuta 2004 päivättyyn tiedonantoon. Se totesi seuraavaa: I) ”[kantelijan] *toimittama hakemuslomake oli selvästi virheellinen. Matkakustannusten yksityiskohdista osoitettiin selvästi... yhteensä 9500 euroa. Toimen rahoitussääntöjen mukaan komissio voi ottaa tästä määrästä vain 70 prosenttia, eli 6650 euroa, rahoitusta.*” ja ii) se oli näin ollen hyväksynyt 6650 euron matkakustannukset. Kantelijan 9. heinäkuuta 2003 päivättyä kirjettä pidettiin ”*lisärahoitusta*” koskevana pyyntönä. Komissio voi poikkeuksellisissa olosuhteissa ja ennen vuotta 2003 muuttaa myöntämispäätöksiään. Se oli tuolloin halukas auttamaan kantelijaa löytämään suotuisan ratkaisun tilanteeseen. Vuonna 2003 tuli kuitenkin voimaan uusi varainhoitoasetus, joka sisältää yksityiskohtaiset vaatimukset yhteisön ohjelmien hallinnoinnista. Näin ollen lisärahoitusta ei enää voitu hyväksyä pätevistä perusteluista riippumatta. Komissio pyysi edelleen poikkeusta tästä säännöstä ja yritti myöntää lisärahoitusta. Vuonna 2004 kävi kuitenkin täysin selväksi, että kantelijan kaltaisissa olosuhteissa NFR:ssä ei sallita tuen muuttamista. Kantelija oli yksin vastuussa hakemuksen tekemisestä, ja sen olisi pitänyt olla huolellinen lomaketta täyttäessään virheiden välttämiseksi. Komissio i) pahoitteli, että kantelijan pyyntöä 2850 euron *lisärahoituksesta* ei voitu hyväksyä; ja ii) vahvisti, että se oli jo siirtänyt 4870 euron viimeisen erän kantelijalle.

11. Kantelija lähetti 7 päivänä syyskuuta 2004 vastauksen, jossa se myönsi, että hakemuslomakkeessa oli virheitä. Se huomautti kuitenkin, että vaikka komissio saattoi korjata kannekirjelmän matkakuluja koskevan osan, se ei tehnyt niin. Vaikka oli totta, että kantelija sisällytti hakemuksen yhdelle sivulle väärän laskelman, ”*määrä oli oikein sivulla 10 (70 % = 9,500) ja oikeassa liitteenä olevassa talousarviossa.*” Kantelija oli keskustellut edelleen matkakustannuksista komission kanssa, ja komissio oli *pitänyt sitä teknisen avun toimiston virheenä*. Koska komissio oli näin ollen hyväksynyt vastuun, kantelija oli tyytyväinen ja allekirjoitti sopimuksen. Uuden sopimuksen odottaminen olisi aiheuttanut sille vakavia taloudellisia ongelmia. Kantelija sai sopimuksen vasta kolme viikkoa ennen hankkeen alkua, ja komissio ehdotti ”*teknistä*” ratkaisua, jonka avulla kantelija voi hakea *lisärahoitusta*. Edellä esitetyn perusteella kantelija toisti pyyntönsä, että komissio maksaisi sille loput 2850 euroa matkakuluista.

12. Koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto (EACEA) siirtyi 1. tammikuuta 2006 TAO:lta nuorisohankkeiden seurantaan ja hallintaan.

13. *Moore Stephens LLP* (jäljempänä tarkastaja) tarkasti EACEAn pyynnöstä hankkeen tulokset 3.11.2006.

14. Tarkastaja laati kertomuksestaan kolme versiota, i) ensimmäisen, 18. joulukuuta 2006; II) toinen 19 päivänä joulukuuta 2007; ja iii) kolmas ja lopullinen 2 päivänä kesäkuuta 2008. Jälkimmäisessä kertomuksessa tarkastaja suosittelee, että komissio perii kantelijalta 2364 euroa muista kuin matkakuluista.

15. EACEA lähetti 18 päivänä heinäkuuta 2008 kantelijalle taloudellisen muistion, jonka otsikkona oli ” *Nuoriso-avustuksen lopullinen taloudellinen tilanne tilintarkastuksen jälkeen* ”, jossa se pyysi sitä palauttamaan 2364 euroa (jäljempänä päätös). Päätöksessä säädettiin seuraavaa:

”[kantelijan] hankkeen taloudellinen tilanne tilintarkastuksen havaintojen nro 1 (toimintakustannusten virheellinen laskeminen), nro 2 (loppuraportissa ilmoitetut matkakustannukset) ja 3 (matkakustannusten budjettiylitys) osalta on seuraava:

Ehdotettu avustus tukikelpoisuuskaudeksi: 27 325.00 EUROA

Lopullinen avustus, josta sovitaan tarkastuksen arvioinnin jälkeen: 21 986.00 EUROA

Jo maksetut ennakkomaksut ja loppumaksut: 24 350.00 EUROA

Toimeenpanovirastolle maksettavat korvaukset: 2 364.00 EUROA” .

EACEA huomautti lisäksi, että jos kantelija ei reagoisi 60 päivän kuluessa, EACEA lähettäisi sille veloitusilmoituksen, jossa vahvistetaan takaisinmaksun ehdot ja edellytykset. Jos edellä mainittua summaa ei makseta EACEA:n asettamissa määräaajoissa, kertyisi viivästyskorkoa.

16. EACEA lähetti 4 päivänä marraskuuta 2008 kantelijalle veloitusilmoituksen ja lähetti 20. tammikuuta 2009 sille maksumuistutuksen, jonka suuruus oli yhteensä 2 384.17 euroa.

17. Kantelija kääntyi 28. tammikuuta 2009 oikeusasiamiehen puoleen.

TUTKIMUKSEN KOHDE

18. Kantelija väitti, että EACEA:n päätöksessä esitetty korvausvaatimus oli kohtuuton, koska se ei ottanut huomioon hankkeelle vielä aiheutuneita matkakustannuksia.

19. Kantelija väitti, että EACEAn olisi i) maksettava sille hankkeen todelliset matkakustannukset 18 päivänä joulukuuta 2006 päivätyn kertomuksen sivulla 17 esitetyn tarkastajan suosituksen mukaisesti; ja ii) selittää yksityiskohtaisesti päätöksessään esitetyt laskelmat ja päätelmät.

TUTKIMUS

20. Oikeusasiamies toimitti kantelun Euroopan komission puheenjohtajalle 19. maaliskuuta 2009.

21. Oikeusasiamies vastaanotti 8. heinäkuuta 2009 komission lausunnon ranskaksi ja 15. heinäkuuta 2009 sen englanninkielisen käännöksen, jonka hän toimitti kantelijalle kehottaen esittämään huomautuksia.

22. Tällä välin kantelija toimitti oikeusasiamiehelle lisätietoja 19. huhtikuuta ja 27. kesäkuuta 2009. Se toimitti 4. elokuuta 2009 oikeusasiamiehelle huomautuksensa komission lausunnosta.

23. Tarkasteltuaan huolellisesti lausuntoa ja huomautuksia oikeusasiamies ei ollut vakuuttunut siitä, että komissio oli vastannut kanteluun asianmukaisesti. Tämän vuoksi hän teki alustavan toteamuksen hallinnollisesta epäkohdasta ja ehdotti sääntöjensä 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti sovintoratkaisua komissiolle.

24. Oikeusasiamies vastaanotti 1.3.2010 komission vastauksen, jonka hän toimitti kantelijalle huomautuksia varten. Kantelijalta ei saatu huomautuksia.

OIKEUSASIAMIEHEN ANALYYSI JA PÄÄTELMÄT

A. Väite epäoikeudenmukaisuudesta ja siihen liittyvistä väitteistä

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

25. Kantelija väitti, että EACEA:n päätöksessä esitetty korvausvaatimus oli kohtuuton, koska se ei ottanut huomioon hankkeelle vielä aiheutuneita matkakustannuksia.

26. Väitteensä tueksi valituksen tekijä väitti, että

a) EACEA ei noudattanut välittömästi jäljempänä mainittua matkakuluja koskevaa tilintarkastustuomioistuimen suositusta, joka esitettiin 18. joulukuuta 2006 annetun kertomuksen sivulla 17:

” korvataan lisäksi 2,723 euroa (haettavan määrän, joka on 9500 euroa, ja todellisten kustannusten välinen erotus 9,373) [sic]”; ja

b) komissio suostui ensin maksamaan 9500 euroa ja muutti myöhemmin mieltään väittäen, että NFR ei sallinut sitä.

27. Kantelija väitti, että EACEAn olisi i) maksettava sille hankkeen todelliset matkakustannukset

18 päivänä joulukuuta 2006 päivätyn kertomuksen sivulla 17 esitetyn tarkastajan suosituksen mukaisesti; ja ii) selittää yksityiskohtaisesti päätöksessään esitetyt laskelmat ja päätelmät.

28. Lausunnossaan komissio vahvisti näkemyksensä, jonka mukaan kantelija oli tehnyt virheen täyttäessään virheellisesti yhteisön rahoitukseen liittyvän määrän arvioituja matkakuluja koskevassa hakulomakkeen osassa. Näin ollen komissio ei voinut myöntää suurempaa rahoitusta kuin kantelija on ilmoittanut ja hyväksynyt omalla allekirjoituksellaan.

29. Sekä komissio että EACEA hylkäsivät kantelijan pyynnön saada lisärahoitusta Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 [3] ja kantelijan hyväksymien sopimusmääräysten mukaisesti.

30. EACEAlla ei ollut tietoa 18. joulukuuta 2006 annetusta tilintarkastuskertomuksesta, joka oli ”*epävirallinen asiakirja*”. Se sai vasta 19 päivänä joulukuuta 2007 päivätyn kertomuksen ja 2 päivänä kesäkuuta 2008 päivätyn loppukertomuksen. Tarkastaja totesi, että kuusi kantelijan hankkeeseen osallistunutta oli vanhempi kuin ohjelmassa sallittu ikä, joka oli 15–25 vuotta. Näin ollen se hylkäsi näiden kuuden osallistujan toimintaan liittyvät kustannukset.

31. Kantelun johdosta EACEA pyysi tarkastajalta lisätietoja edellä mainitusta hylkäämisestä. Tarkastaja tarkasteli asiakirja-aineistoa uudelleen ja totesi, että kyseiset kuusi osallistujaa olivat tarkkailijoita, jotka seurasivat hankkeeseen osallistuvien nuorten osallistujien ryhmää. He varmistivat oppimisprosessin tehokkuuden sekä osallistujien suojelun ja turvallisuuden. Tästä seuraa, että ikää koskevaa edellytystä ei sovellettu heihin ja että niiden kustannukset olivat näin ollen tukikelpoisia. Tämän seurauksena komissio peruusi perintämääräyksen ja lopettaisi hankkeen määräämättömäksi ajaksi, koska se oli jo myöntänyt kantelijalle sopimuksessa määrätyn enimmäismäärän.

Oikeusasiamiehen alustava arvio sovintoratkaisuehdotuksesta

32. Huomautuksissaan kantelija korosti, että ennen kuin se sai jäljennöksen komission oikeusasiamiehelle antamasta lausunnosta, se ei ollut koskaan nähnyt tarkastajan 2. kesäkuuta 2008 päivättyä loppukertomusta. Saatuaan lausunnon kantelija oli vakuuttunut siitä, että komissio oli lopulta selittänyt, miksi se katsoi osan hankkeen kustannuksista tukeen kelpaamattomiksi, ja osoittanut kantelijalle päätöksen, johon liittyi korvausvaatimus.

33. Oikeusasiamies totesi tältä osin, että kyseinen takaisinperintä ei koskenut mitään määriä, jotka liittyvät tämän kantelun kohteena olleisiin matkakuluihin, vaan joidenkin kantelijan hankkeeseen osallistuneiden ”*toimintakustannuksiin*”.

34. Oikeusasiamies oli tyytyväinen siihen, että komissio ryhtyi toimiin selventääkseen päätöksensä laskelmia, ja totesi, että nämä toimet johtivat sen korvausmääräyksen peruuttamiseen. Hän huomautti kuitenkin, että mainitut vaiheet ja tulokset eivät vaikuta kantelijan väitteeseen, jonka mukaan komission olisi maksettava sille hankkeen todelliset matkakustannukset.

35. Oikeusasiamies analysoi myös yksityiskohtaisesti tarkastajan loppukertomuksen muita näkökohtia. Tarkastaja totesi kertomuksessa, että i) tukikelpoiset matkakustannukset olivat 9 372.03 euroa; II) budjetoidut matkakustannukset olivat 6650 euroa; ja iii) julkisen talouden kokonaisalijäämä oli 2 722.03 euroa, jota oli pidettävä sopimuksen nojalla tukikelvottomana. Tältä osin tarkastaja kuitenkin myönsi, että komissio olisi voinut muuttaa talousarviota tai sallia kantelijalle jonkin verran lisärahoitusta. Se jätti kuitenkin matkakustannuksia koskevan lopullisen päätöksen EACEAlle seuraavin ehdollisin ehdoin:

” ... jos TAO ilmoitti olevansa valmis muuttamaan talousarviota tai myöntämään lisärahoitusta tämän hallinnollisen väärinkäsityksen korjaamiseksi (vaikkakin suullisesti), se olisi mielestämme voitu toteuttaa. Olemme valmiita hyväksymään edellä kuvatun ongelman väärinkäsitykseksi, joka voidaan korjata ennen tämän tarkastuskertomuksen lopullista hyväksymistä ja validointia. Säilytämme tämän havaintona, mutta jätämme lopullisen päätöksen EACEA:n arvostuksen varaan. ” [4]

36. Oikeusasiamies totesi tältä osin, että komissio ei tutkimuksensa aikana kiistänyt kantelijan väitettä, jonka mukaan komissio oli ehdottanut ” teknistä ” ratkaisua ongelmaan, jossa kantelija *hakisi lisärahoitusta* .

37. Komissio kuitenkin kieltäytyi myöhemmin 28 päivänä heinäkuuta 2004 päivätyssä kirjeessään tästä lisärahoituksesta sillä perusteella, että se oli tällä välin omaksunut *perusteellisen lähestymistavan* muutoksen. Vaikka komissio oli halukas auttamaan, se ei voinut tehdä niin, koska NFR esti sitä myöntämästä lisävaroja kantelijalle [5] .

38. Oikeusasiamies ei ymmärtänyt, miksi tarkastajan kesäkuussa 2008 esittämä näkemys, jonka mukaan ” *tämä olisi voitu toteuttaa* ” ei olisi voinut olla ratkaiseva, ja antoi komissiolle mahdollisuuden kumota aiemmin heinäkuussa 2004 esittämänsä kannan.

39. Hän korosti, että kyseessä on yksinkertainen virhe, jonka komissio on todennut sellaiseksi ja jota tarkastaja luonnehti ” *hallinnolliseksi väärinkäsitykseksi* ”. Komissio kattoi vain 6650 euron matkakustannukset, koska kantelija oli virheellisesti lisännyt tämän määrän asianmukaisesti allekirjoittamaansa ja hyväksymäänsä hakemuslomakkeeseen, kun taas kantelijan tukikelpoiset matkakustannukset olivat tarkastajan loppukertomuksen mukaan 9 372.03 euroa. Toisin sanoen, jos kantelija ei olisi tehnyt tätä virhettä, komissio olisi kattanut matkakuluja vastaavan 9 372.03 euron määrän kokonaisuudessaan.

40. Oikeusasiamies on toistuvasti korostanut komission oikeudellista velvollisuutta suojella yhteisön taloudellisia etuja. Oikeusasiamiehen mielestä on vain oikein, että komissio pyrkii takaamaan, ettei rahoitusta myönnetä ilman asianmukaisia perusteita.

41. Nyt käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että tarkastajan loppukertomuksessaan yksilöimät matkakulut vastasivat kantelijalle nuoriso-ohjelmahankkeen yhteydessä aiheutuneita kustannuksia. Lisäksi oikeusasiamies katsoi, että kantelijan virhe oli niin patentoitu, että komissio, vaikkakin suullisesti, suostui ratkaisuun tähän virheeseen. Komissio ei kiistänyt tätä

tämän tutkimuksen yhteydessä ja vahvisti [6] , että kuten kantelija väitti 6 päivänä heinäkuuta 2004 päivätyssä kirjeessään, kantelijan hakemuksen sivulla 10 yksilöitiin 9500 euroa ”ravel-kustannuksiksi (70 prosenttia todellisista kustannuksista)” eli ”nuoriso- ohjelmasta pyydettyksi otal-määräksi” .

42. Oikeusasiamies piti kohtuullisena, että tapauksissa, joissa patenttinvirheitä tehdään hakemuksen tekohetkellä, toimivaltaisen toimielimen olisi hakemusta arvioidessaan annettava virheen tehneelle hakijalle mahdollisuus korjata se [7] . Vaihtoehtoisesti, jos virhe havaitaan vasta sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, on kohtuullista muuttaa tätä sopimusta vastaavasti. Vaikka kantelija, joka oli viime kädessä sopimuksen heikompi osapuoli, ei vaatinut tätä muutosta, palveluhenkisyyden ja oikeudenmukaisuuden periaatteet edellyttivät komissiota tekemään tältä osin aloitteen. Toimielin ei kuitenkaan tehnyt tätä.

43. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamiehen mielestä kantelijahankkeen todellisten ja tukikelpoisten matkakustannusten korvaamatta jättäminen vaikutti epäoikeudenmukaiselta ja myös suhteellisuusperiaatteen vastaiselta, kuten Euroopan hyvän hallintotavan säännöstössä [8] säädetään.

44. Oikeusasiamies teki näin ollen alustavan päätelmän, jonka mukaan EACEA:n kieltäytyminen rahoittamasta kantelijan hankkeen matkakuluja oli hallinnollinen epäkohta. Tämän vuoksi hän teki perussäännön 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti vastaavan sovintoratkaisuehdotuksen, jonka mukaan

” EACEA voisi maksaa kantelijalle loput 2 722.03 euroa hankkeen matkakustannuksista.”

Oikeusasiamiehelle hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen esitetyt perustelut

45. EACEA piti oikeusasiamiehen ehdotusta järkevänä ja suostui maksamaan kantelijalle loput 2 722.03 euroa hankkeen matkakuluista.

46. Kantelija vahvisti puhelimitse olevansa tyytyväinen tutkimuksen lopputulokseen.

Oikeusasiamiehen arvio hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen

47. Oikeusasiamies on tyytyväinen siihen, että EACEA on hyväksynyt hänen sovintoratkaisuehdotuksensa ja halukkuutensa ratkaista kantelu. Näin ollen hän päättää asian käsittelyn.

B. Päätelmät

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies päättää asian seuraavasti:

Oikeusasiamies on tyytyväinen siihen, että EACEA on hyväksynyt hänen sovintoratkaisuehdotuksensa ja halukkuutensa ratkaista kantelu. Näin ollen hän päättää asian

käsittelyn.

Päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle, EACEAn johtajalle ja komission puheenjohtajalle.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Tehty Strasbourgissa 19 päivänä toukokuuta 2010

[1] Kantelija ” on valtiosta riippumaton, voittoa tavoittelematon ja puolueeton organisaatio, joka pyrkii kehittämään eurooppalaista (kansainvälistä) julkista tilaa” (www.acc.eu.org) [Linkki].

[2] Oikeusasiamies panee merkille, että komission lausunnon mukaan TAO auttoi sitä keskitettyjen toimien hallinnoinnissa yhteisön Sokrates-, Leonardo- ja Nuoriso-toimintaohjelmissä 31. joulukuuta 2005 saakka. Tästä syystä TAO:sta ja komissiosta käytetään vastedes nimitystä ”komissio”.

[3] EYVL 2002, L 248, s. 1.

[4] Mainittu komission oikeusasiamiehelle toimittaman loppukertomuksen jäljennöksen sivulla 17.

[5] Komission 28.7.2004 päivätty kirje sisältää seuraavat lausumat: ” – aiempi käytäntö ennen vuotta 2003 oli mahdollista muuttaa avustuspäätöksiä, jos tapaus oli poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltua. Nämä päätökset kuuluivat komission harkintavaltaan. Tätä taustaa vasten TAO oli halukas auttamaan suotuisan ratkaisun löytämisessä tilanteeseen... [I] n 2003 uusi varainhoitoasetus tuli voimaan... Hankkeesi ongelma tuli juuri nyt, kun komissio hyväksyi perinpohjaisen lähestymistavan muutoksen, ja se on edelleen pätevä: lisähavaintoja ei hyväksytä mistä tahansa syystä sen jälkeen, kun komissio on tehnyt ja vahvistanut valintakomitean päätöksen (rahoitusasetuksen säännösten mukaisesti – soveltamisohjeiden 111 artikla)... [T] TAO ja komission toimivaltaiset nuorisopalvelut ovat kuitenkin hakeneet poikkeusta tähän sääntöön lisärahoituksen jakamisen mahdollistamiseksi; vuoden 2004 alussa kävi täysin selväksi, että uusi varainhoitoasetus ei salli avustuksen muuttamista tällaisissa olosuhteissa.

[6] Komissio on liittänyt lausuntoonsa jäljennöksen kantelijan hakemuksesta.

[7] Ks. analogisesti asia T-211/02, *Tideland Signal Ltd v. Euroopan yhteisöjen komissio*, Kok. 2002, s. II-3781, 37 kohta: ” ... toimivaltaan [selvennyksiä] on erityisesti yhteisön oikeuden hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti liityttävä velvollisuus käyttää tätä toimivaltaa olosuhteissa, joissa tarjouksen selventäminen on selvästi sekä käytännössä mahdollista että välttämätöntä. Vaikka komission arviointikomiteoilla ei ole velvollisuutta pyytää selvennystä kaikissa tapauksissa, joissa tarjous on laadittu moniselitteisesti, niiden velvollisuutena on noudattaa tiettyä huolellisuutta kunkin tarjouksen sisältöä harkitessaan. Tapauksissa, joissa itse tarjouksen ehdot ja niihin liittyvät komission tiedossa olevat olosuhteet osoittavat, että

epäselvyydellä on todennäköisesti yksinkertainen selitys ja että se voidaan helposti ratkaista, on lähtökohtaisesti vastoin hyvän hallinnon vaatimuksia, joiden mukaan arviointikomitean on hylättävä tarjous käyttämättä valtuuksiaan pyytää selvennystä. Tällaisessa tilanteessa tehtyä päätöstä tarjouksen hylkäämisestä voi rasittaa toimielimen tätä toimivaltaa käyttäessään tekemä ilmeinen arviointivirhe. ”

[8] Eurooppalaisen hyvän hallintotavan säännösten 6 §:ssä säädetään seuraavaa:

” 1. Virkamiehen on päätöksiä tehdessään varmistettava, että toteutetut toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Virkamiehen on erityisesti vältettävä kansalaisten oikeuksien rajoittamista tai syytteeseenpanoa, jos nämä rajoitukset tai syytteet eivät ole kohtuullisessa suhteessa tavoiteltuun toimeen.

2. Päätöksiä tehdessään virkamiehen on noudatettava oikeudenmukaista tasapainoa yksityishenkilöiden etujen ja yleisen edun välillä. ”